

Het werk van Hermine van Rooy

Het werk van Hermine van Rooy laat zich niet gemakkelijk in woorden vangen. Het is de eigen taal der dingen waarnaar zij het oor te luister legt en waardoor de ziel tot spreken komt. De goede verstaander heeft hier geen woorden nodig.

Kunst speelt zich voor Hermine niet aan de buitenkant af, maar zij wil daardoor juist binnendringen in de innerlijke wereld van de bezielende geest.

Zij voelt zich sterk geïnspireerd door de cultuur van het Nabije en Verre Oosten. Vooral de Japanse Butoh-dans, "de dans van de ziel", spreekt haar aan. Hierin worden beweging en muziek tot een primaire, 'ongekunstelde' expressie herleid, waardoor de eigen lichaamsrealiteit een werkbare zone wordt voor de creatieve geest.

Op fascinerende wijze verbeeldt Hermine dit in haar fotografie, waarin zij opnames maakt van haarzelf, vanuit en naar haarzelf. Het zijn 'stills' van introverte, maar tegelijk expressieve "performances". Haar beelden bewegen zich op de grens van een naakte objectiviteit en een surrealistische werkelijkheid, zonder echter te vervreemden. Zij stralen tegelijkertijd een grote bizarriteit en sensualiteit uit.

Hermine van Rooy, geboren te Gemert in 1951, legde zich toe op Fotografische Vormgeving & Zeefdrukken, waarvoor zij de Bekwaamheidsakte en de Pedagogische Akte behaalde.

Zij doceert autonome fotografie aan de Akademie voor Beeldende Vorming in Tilburg en geeft experimentele fotografie aan diverse creativiteitscentra. Zij exposeert regelmatig in het land.

Ton Thelen